

ASUPRA UNOR INELE GENERALIZATE (I)

Adina-Loredana MELNICIUC

Noțiunea de inel și aplicațiile ei sunt bine cunoscute. În lucrare definim și exemplificăm inele generalizate, obținute prin înlocuirea operației multiplicative printr-o operație ternară.

§ 1. Noțiuni introductive

1.1. Definiția (2,3)-inelului.

Tripletul $(R, +, \circ)$ este un (2,3)-inel, unde R este o mulțime, "+" operație binară (aditivă) și " $\circ$ " o operație ternară (multiplicativă) [1] definită pe ea, dacă:

- (i) $(R, +)$ este un grup comutativ;
- (ii) $(R, \circ)$ este un 3-semigrup;
- (iii) este satisfăcută axioma de distributivitate a celei de-a doua operații față de prima, adică:

$\forall a_1, a_2, a_3, b_1, b_2 \in R$ au loc relațiile:

$$(b_1 + b_2, a_2, a_3)_{\circ} = (b_1, a_2, a_3)_{\circ} + (b_2, a_2, a_3)_{\circ}$$

$$(a_1, b_1 + b_2, a_3)_{\circ} = (a_1, b_1, a_3)_{\circ} + (a_1, b_2, a_3)_{\circ}$$

$$(a_1, a_2, b_1 + b_2)_{\circ} = (a_1, a_2, b_1)_{\circ} + (a_1, a_2, b_2)_{\circ}$$

Dacă, în particular operația ternară este comutativă (semicomutativă) atunci $(R, +, \circ)$ este un (2,3)-inel comutativ (semicomutativ) [1].

Dacă $(R, \circ)$ are element unitate atunci (2,3)-inelul este cu unitate.

Menționăm că un (2,3)-inel poate să aibă mai multe unități.

Observație. Fixând elementul central a_2 în operația ternară putem defini operația binară $x \cdot y = (x, a_2, y)_0$. Se verifică ușor că $(R, +, \cdot)$ este un inel obișnuit.

1.2. Definiția idempotentului multiplicativ.

Un element $a \in R$ se numește *idempotent multiplicativ* dacă a este un idempotent în $(R, \cdot)$, adică:

$$(a, a, a)_0 = a$$

Elementul neutru al operației aditive se numește de obicei element zero și se notează cu 0.

1.3. Proprietăți

1. Dacă $0 \in R$ este *elementul zero* al $(2,3)$ -inelului, atunci avem:

$$(0, a_2, a_3)_0 = (a_1, 0, a_3)_0 = (a_1, a_2, 0)_0 = 0 \quad \forall a_1, a_2, a_3 \in R.$$

2. Dacă simetricul unui element a față de adunare se notează obișnuit prin $-a$, atunci:

$$\forall a_1, a_2, a_3 \in R \text{ avem}$$

$$-(a_1, a_2, a_3)_0 = (-a_1, a_2, a_3)_0 = (a_1, -a_2, a_3)_0 = (a_1, a_2, -a_3)_0.$$

Demonstrație.

1. Folosind distributivitatea operației ternare față de cea binară avem:

$$(a_1, a_2, a_3)_0 = (a_1 + 0, a_2, a_3)_0 = (a_1, a_2, a_3)_0 + (0, a_2, a_3)_0 \text{ de unde}$$

rezultă $(0, a_2, a_3)_0 = 0$ ș.a.m.d.

$$2. \quad 0 = (0, a_2, a_3)_0 = (a_1 + (-a_1), a_2, a_3)_0 = (a_1, a_2, a_3)_0 + (-a_1, a_2, a_3)_0$$

de unde rezultă $(-a_1, a_2, a_3)_0 = (a_1, a_2, a_3)_0$.

1.4. Definiția $(2,3)$ -corpului

Inelul $(R, +, \cdot)$ de tip $(2,3)$ se numește $(2,3)$ -corp dacă $(R \setminus \{0\}, \cdot)$ este un grup ternar (3-grup), unde 0 este elementul zero al inelului.

1.5. Divizori ai lui zero

fie R un $(2,3)$ -inel cu element zero. Un element $a \in R$, se numește *1-divizor al lui zero* (2-divizor al lui zero respectiv 3-divizor al lui zero) dacă există $b_1, b_2, b_3 \in R$ nenuli astfel încât:

$$(a, b_2, b_3)_* = 0 \quad ((b_1, a, b_3)_* = 0 \text{ respectiv } (b_1, b_2, a)_* = 0)$$

Dacă un element este un *i-divizor al lui zero* pentru orice $i \in \{1, 2, 3\}$ atunci el este numit, simplu, *divizor al lui zero*. Elementul zero este întotdeauna un divizor al lui zero. Un divizor al lui zero se numește divizor propriu-zis dacă este diferit de zero.

§ 2. Exemple de $(2,3)$ -inele

Exemplul 2.1. Pe mulțimea $A = \mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$ definim operațiile:

$$\oplus: A^2 \rightarrow A \quad \text{și} \quad \circ: A^3 \rightarrow A \quad \text{astfel:}$$

$$(x_1, y_1) \oplus (x_2, y_2) = (x_1 + x_2, y_1 + y_2)$$

$$\forall x_1, x_2, x_3, y_1, y_2, y_3 \in \mathbb{Z}$$

$$((x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3))_* = (x_1 y_2 x_3, y_1 x_2 y_3)$$

Tripletul $(A, \oplus, \circ)$ este un $(2,3)$ -inel semicomutativ cu divizori ai lui zero, având ca element idempotent aditiv elementul zero.

i) Se verifică ușor că $(A, \oplus)$ este grup abelian cu elementul neutru $(0, 0)$, iar opusul lui (x, y) este $(-x, -y)$.

ii) Să arătăm în continuare că $(A, \circ)$ este semigrup semicomutativ.

P $((x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3))_* = (x_1 y_2 x_3, y_1 x_2 y_3) = (x_3 y_2 x_1, y_3 x_2 y_1) =$
 $= ((x_3, y_3), (x_2, y_2), (x_1, y_1))_*$ deci operația " $\circ$ " este semicomutativă.

2° $(\forall) (x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3), (x_4, y_4), (x_5, y_5) \in \mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$ avem:

$$(((x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3))_*, (x_4, y_4), (x_5, y_5))_* =$$

$$\begin{aligned}
&= ((x_1 y_2 x_3, y_1 x_2 y_3), (x_4, y_4), (x_5, y_5))_0 = \\
&= ((x_1 y_2 x_3) y_4 x_5, (y_1 x_2 y_3) x_4 y_5) = \\
&= (x_1 (y_2 x_3 y_4) x_5, y_1 (x_2 y_3 x_4) y_5) = \\
&= ((x_1, y_1), (x_2 y_3 x_4, y_2 x_3 y_4), (x_5, y_5))_0 = \\
&= ((x_1, y_1), ((x_2, y_2), (x_3, y_3), (x_4, y_4))_0, (x_5, y_5))_0.
\end{aligned}$$

Analog

$$\begin{aligned}
&(((x_1 y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3))_0, (x_4, y_4), (x_5, y_5))_0 = ((x_1, y_2 x_3) y_4 x_5, (y_1 x_2 y_3) x_4 y_5) : \\
&= (x_1 y_2 (x_3 y_4 x_5), y_1 x_2 (y_3 x_4 y_5)) = ((x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3 y_4 x_5, y_3 x_4 y_5))_0 = \\
&= ((x_1, y_1), (x_2, y_2), ((x_3, y_3), (x_4, y_4), (x_5, y_5))_0)_0.
\end{aligned}$$

deci operația $\circ$ este asociativă.

Din 1° și 2° rezultă $(A, \circ)$ este 3-semigrup semicomutativ.

iii) Mai avem de arătat că are loc și proprietatea de distributivitate a operației ternare față de cea binară.

Spre exemplu oricare ar fi

$$(x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_2', y_2'), (x_3, y_3) \in A \text{ avem}$$

$$\begin{aligned}
&((x_1, y_1), (x_2, y_2) + (x_2', y_2'), (x_3, y_3))_0 = ((x_1, y_1), (x_2 + x_2', y_2 + y_2'), (x_3, y_3))_0 : \\
&= (x_1 (y_2 + y_2') x_3, y_1 (x_2 + x_2') y_3) = (x_1 y_2 x_3, y_1 x_2 y_3) \oplus (x_1 y_2' x_3, y_1 x_2' y_3) = \\
&= ((x_1, y_1), (x_2, y_2), (x_3, y_3))_0 \oplus ((x_1, y_1), (x_2', y_2'), (x_3, y_3))_0.
\end{aligned}$$

Elementele idempotente multiplicative sunt elementele $(x, y) \in A$ pentru care $((x, y), (x, y), (x, y))_0 = (x, y)$ adică $\begin{cases} xyx = x \\ yxy = y \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} (xy-1)x = 0 \\ (yx-1)y = 0 \end{cases}$

Deci elementele idempotente sunt $(0, 0); (1, 1); (-1, -1) \in \mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$.

Inelul are trei idempotenți multiplicativi, dintre care unul este evident elementul zero.

Divizorii lui zero se determină pornind de la definiție ca fiind o infinitate și anume perechile $(x, 0)$ și $(0, y)$ unde $x, y \in \mathbb{Z}$. Menționăm că elementele $(1, 1)$ și $(-1, -1)$ sunt unități la dreapta și la stânga dar nu 2-unități deoarece deși

$((x, y), (1, 1), (1, 1))_* = (x, y)$ avem

$((1, 1), (x, y), (1, 1)) = (y, x) * (x, y)$.

Observație

Fie elementul $(a, b) \in Z \times Z$. Definind operația binară " $\circ$ " pe A

$(x, y) \circ (x', y') = ((x, y), (a, b), (x', y'))_* = (xbx', yay')$ tripletul $(A, \oplus, \circ)$ este inel obișnuit.

Dacă $(a, b) = (1, 1)$ sau $(a, b) = (-1, -1)$ atunci acest inel este cu unitate (a, b) în caz contrar nu are unitate.

Exemplul 2.2. Pe mulțimea punctelor unei parabole $\varnothing$ cu vârful V definim următoarele operații:

Operația binară [2] $\oplus: \varnothing^2 \rightarrow \varnothing$ $M_1 \oplus M_2 = M$ unde pentru

$\forall M_1, M_2 \in \varnothing \setminus \{V\}$, distincte, M este punctul în care paralela dusă prin V la coarda $M_1 M_2$ reține parabola (Fig. I.1) iar $M \oplus V = M$ oricare ar fi $M \in \varnothing$.

În cazul în care $M_1 = M_2$, coarda devine tangentă în M_1 . (Fig. I.2)

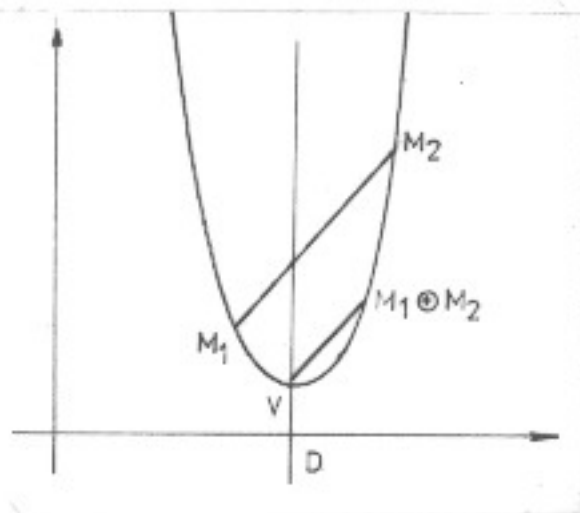

Fig. I.1.

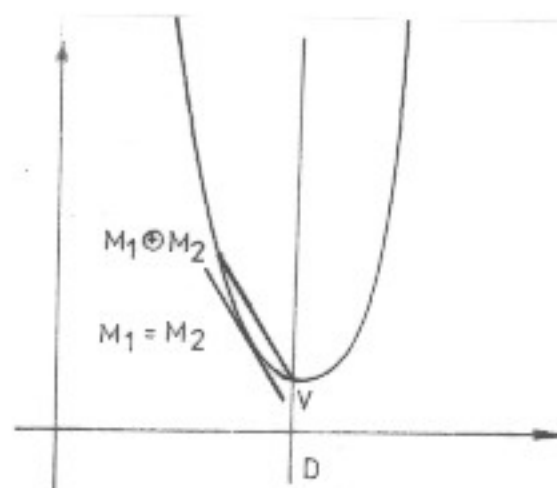

Fig. I.2

Operația ternară $\circ: \varnothing^3 \rightarrow \varnothing$ se definește astfel:

Fie (Δ) axa de simetrie a parabolei și E un punct fixat pe parabolă, diferit de vârf.

Dacă $M_1, M_2, M_3 \in \varnothing \setminus \{V\}$ distincte, fie M'_0 punctul în care coarda $M_1 M_2$

intersectează axa de simetrie (Δ) a parabolei și M_4 punctul în care EM'_0 taie din nou parabola (dacă întâmplător EM'_0 este tangentă în E la parabolă atunci $M_4=E$). Dreapta M_3M_4 intersectează pe (Δ) în punctul M''_0 . Punctul definit de operația ternară $(M_1, M_2, M_3)_0$ este tocmai punctul în care dreapta EM''_0 taie din nou parabola. (Fig.II.1).

Dacă punctele M_1, M_2, M_3 nu sunt toate distincte, de exemplu dacă $M_1=M_2$ atunci, în descrierea de mai sus, coarda M_1M_2 devine tangenta în M_1 la $\mathcal{P}$. (Fig.II.2)

De asemenea, dacă M_1 sau M_2 coincide cu E, atunci $M_4=M_2$ respectiv M_1 .

Dacă M_3 coincide cu M_4 atunci tangenta în M_3 la $\mathcal{P}$ intersectează pe (Δ) în M''_0 .

În particular, dacă două puncte coincid cu E atunci produsul ternar coincide cu cel de al treilea punct.

În cazul în care unul din punctele M_i ; $i=1,2,3$ este V atunci, prin definiție $(M_1, M_2, M_3)_0 = V$.

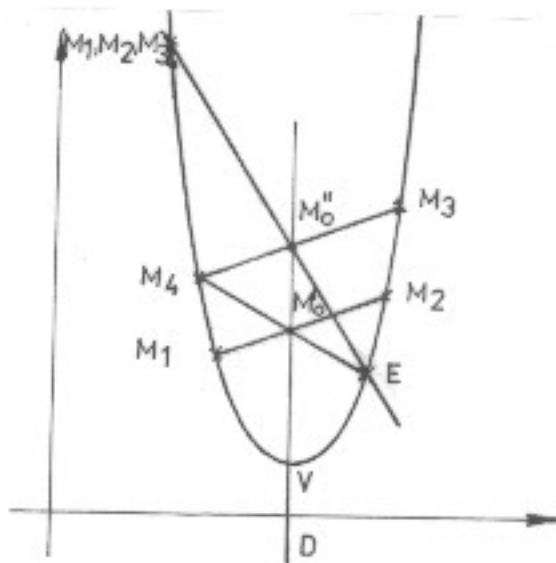

Fig.II.1

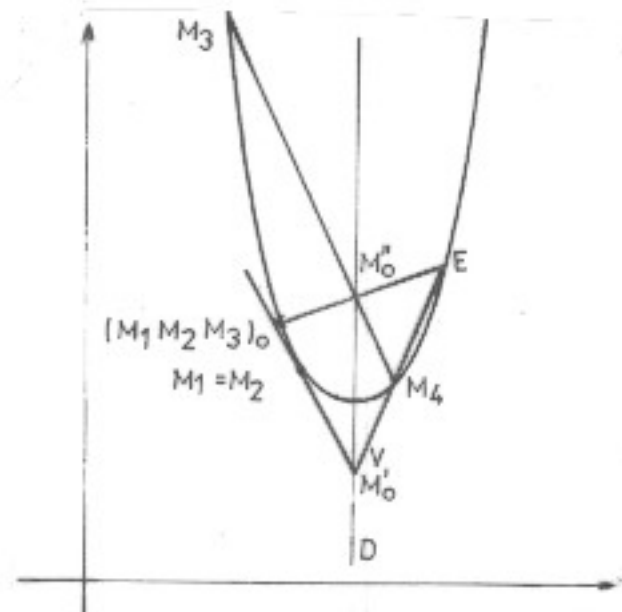

Fig.II.2

Propoziție. Tripletul $(\mathcal{P}, \oplus, \circ)$ este un $(2,3)$ -inel cu elementul zero, vârful parabolei și unitatea E , izomorf cu $(2,3)$ -inelul $(\mathbb{R}, +, \cdot)$ în care operația binară este adunarea numerelor reale și cea ternară produsul a trei numere reale.

Demonstrație. Raportând parabola la un reper format din tangenta în vârf la parabolă (Ox) , axa de simetrie a parabolei (Δ) (Oy) și originea vârful V și luând ca unitate de măsură distanța de la punctul E format la (Δ) , ecuația parabolei față de acest reper este $y=ax^2$, iar punctele V și E au coordonatele $V(0,0)$, $E(1,a)$, parametrul a reprezentând distanța de la E la tangenta în vârf la parabolă.

Fie $M_i(x_i, ax_i^2)$, $i=1,2$; $x_i \neq 0$ două puncte diferite de vârf ale parabolei. Deoarece coeficientul unghiular al coardei M_1M_2 este $a(x_2+x_1)$ (al tangentei în M_1 la $\mathcal{P}$ este $2ax_1$, dacă $M_1=M_2$), paralela prin V la M_1M_2 , de ecuație $y=a(x_2+x_1)x$, taie conform definiției 2.1, parabola din nou în punctul $M_1 \oplus M_2$ de abscisă $x_{M_1 \oplus M_2} = x_1 + x_2$ adică

$$x_{M_1 \oplus M_2} = x_{M_1} + x_{M_2} \quad (1).$$

Relația de mai sus se păstrează și dacă $M_1=M_2$ întrucât paralela prin V la tangenta în M_1 la $\mathcal{P}$ având ecuația $y=2ax_1x$ taie din nou $\mathcal{P}$ în punctul $M_1 \oplus M_2$ de abscisă $x_{M_1 \oplus M_1} = 2x_1$.

De asemenea, deoarece $V \oplus M = M = M \oplus V$ pentru orice $M \in \mathcal{P}$ avem

$$x_{V \oplus M} = x_M = 0 + x_M = x_V + x_M.$$

Fie $M_i(x_i, ax_i^2) \in \mathcal{P} \setminus \{V\}$, $i=1,2,3$ și punctul M'_0 definit de

$$(M'_0) = \begin{cases} M_1M_2 \cap (\Delta), & \text{dacă } M_1 \neq M_2 \\ \text{tg } M_1 \cap (\Delta), & \text{dacă } M_1 = M_2. \end{cases}$$

Efectuând calculele deducem că axa (Δ) de ecuație $x=0$ intersectează dreapta M_1M_2 în $M'_0(0, -ax_1x_2)$.

Dacă $M_1=M_2$, atunci axa (Δ) intersectează tangenta în M_1 la $\mathcal{P}$ în

$$M'_0(0, -ax_1^2) .$$

Dreapta M'_0E taie din nou parabola $\emptyset$ în M_4 de abscisă $x_4=x_1 \cdot x_2$ (respectiv $x_4=x_1^2$ dacă $M_1=M_2$) adică $x_{M_4}=x_{M_1} \cdot x_{M_2}$.

Analog se determină coordonatele lui $M''_0(0, -ax_3x_4)$ și intersectând M''_0E din nou cu $\emptyset$ se obține abscisa punctului (M_1, M_2, M_3) , ca fiind $x_3x_4 = x_3(x_1x_2)$.

$$x_{(M_1, M_2, M_3)} = x_1 \cdot x_2 \cdot x_3 = x_{M_1} \cdot x_{M_2} \cdot x_{M_3} \quad (2)$$

Deoarece $(M, E, E)_* = M = (E, M, E)_* = (E, E, M)_*$ și $x_E=1$ relația (2) se verifică și pentru cazul în care două puncte coincid cu E.

De asemenea, dacă unul din puncte coincide cu V, întrucât $x_V=0$, avem $x_{(M_1, M_2, V)} = x_V = 0 = x_{M_1} \cdot x_{M_2} \cdot x_V$.

Fie $f: \emptyset \rightarrow \mathbb{R}$, $f(M)=x_M$ aplicația care face ca fiecărui punct să-i corespundă abscisa sa. Evident, ea este bijectivă.

Relațiile (1) și (2) ne demonstrează că:

$$f(M_1 \oplus M_2) = f(M_1) + f(M_2)$$

$$\forall M_1, M_2, M_3 \in \emptyset$$

$$f((M_1, M_2, M_3)_*) = f(M_1) \cdot f(M_2) \cdot f(M_3)$$

Deoarece $(\mathbb{R}, +, *)$ este un $(2,3)$ -inel cu elementul zero (0) și unitate (1) rezultă că și $(\emptyset, \oplus, \circ)$ este un $(2,3)$ inel cu elementul zero, vârful parabolei $x_V=0$ și elementul unitate E, $x_E=1$.

Observație: Operația ternară definită în acest exemplu reprezintă extinderea la 3 elemente a operației binare "produs" definită în lucrarea [2].

B I B L I O G R A F I E

1. CROMBEZ, G.: On (n, m) -rings, Abh. Math. Sem. Univ. Hamburg, 37, 1972, pg. 180-199
2. POP, S. M.: Structuri algebrice definite pe punctele unei parabole, G.M. seria B, nr. 8, 1985, pg. 273-274.

ON SOME GENERALIZED RINGS (I)

ABSTRACT. This paper is concerned with $(2, 3)$ -rings illustrated by our examples.

UNIVERSITATEA DIN BAIA MARE
Facultatea de Litere și Științe
str. Victoriei, 76, 4800 BAIA MARE
ROMÂNIA